ΕΝΑΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΓΟΗΤΟΣ ΝΤΕ ΡΙΣΕΛΙΕ

Θ'.

ΙΛΗΣΑΜΕ στὸ προηγούμενο φύλλο γιὰ τὴ δούκισσα ντὲ Μπερρύ, ἡ ὁποία διευκόλυνε τοὺς ἐρωτευμένους ἀριστοκράτες, δίνοντάς τους ἄσυλο στὸ ἀνάκτορό της τοῦ Λουξεμβούργου... Συχνὰ ὅμως, ἡ πριγκήπισσα αὐτή, νοιώθοντας τρομερὲς τύψεις, ἐγκατέλειπε ἔξαφνα τὸν κόσμο καὶ πήγαινε καὶ κλεινόταν σ' ἕνα μοναστῆρι Καρμηλιτῶν. Ἐκεῖ μέσα νήστευε αὐστηρά, ξυπνοῦσε τὴ νύχτα καὶ προσευχόταν κι' ὑπέβαλε τὸν ἑαυτό της σὲ κάθε στέρησι. Μὰ σιγὰ-σιγὰ ξαναθυμόταν μὲ νοσταλγία τὴν τρελλή της ζωὴ στὸ παλάτι της κι' ἕνα καλὸ πρωΐ, ἀφίνοντας τὰ ράσα της καὶ τὰ κομπολόγια της στὸ μοναστῆρι, ξαναγύριζε στοὺς φίλους της.

Ὁ ἕνας ἀπ' αὐτούς, ὁ κόμης ντὲ Ριόμ, ἐξασκοῦσε ἀπέραντη ἐπίδρασι σ' αὐτή. Κι' ὅμως δὲν ἦταν καθόλου ὡραῖος. Ἦταν ἀπεναντίας ἀσχημότατος καὶ τὸ πρόσωπό του ἔμοιαζε μὲ Κινέζου. Μὰ ἤξερε νὰ δείχνεται δυνατὸς καὶ κτηνώδης καὶ τὴ μαστίγωνε μὲ τὸ παραμικρό. Ἡ δὲ πριγκήπισσα ἔμενε τόσο εὐχαριστημένη ἀπ' τὴ βιαιότητά του καὶ τοὺς ἐξευτελισμοὺς στοὺς ὁποίους τὴν ὑπέβαλε, ὥστε σὲ λίγο καιρὸ τὸν παντρεύτηκε μυστικά.

— Αὐτὸς εἶνε ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ κάνης μιὰ πριγκήπισσα νὰ σ' ἐρωτευθῆ, ἔλεγε σχετικῶς ὁ ντὲ Ριόμ, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὰ ἄλλα, ἦταν ὁ γλυκύτερος τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ θόρυβος ὅμως ὅλων αὐτῶν τῶν γλεντιῶν ποὺ γινόντουσαν στὸ ἀνάκτορο τοῦ Λουξεμβούργου, ἔφτασε ὥς τ' αὐτιὰ τῆς συζύγου τοῦ Ἀντιβασιλέως, ἡ ὁποία ἑτοιμάστηκε νὰ ἐπέμβη ἐνεργητικά, ὅταν ἔξαφνα συνέβη στὸν Ρισελιὲ ἕνα ἀτύχημα ἐντελῶς ἀπροσδόκητο.

Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ὁ κόμης ντὲ Γκασέ, πρωτότοκος γυιὸς τοῦ στρατάρχου ντὲ Ματινιόν, ἔδινε στὸ μέγαρό του διάφορες νυχτερινὲς ἑορτές, στὶς ὁποῖες παρευρίσκοντο ἡ γυναῖκα του, ὁ Ρισελιὲ καὶ πολλὲς αὐλικὲς μὲ τοὺς συζύγους των. Φαίνεται ὅμως πὼς στὶς ἑορτὲς αὐτές, παρὰ τὸν κοσμικό τους χαρακτῆρα, γινόντουσαν, ἀπὸ μερικοὺς προσκαλεσμένους τοὐλάχιστον, καὶ μαγικὲς ἱεροτελεστίες. Τὸ πρᾶγμα δὲν ἄργησε νὰ γίνη γνωστὸ σ' ὅλο τὸ Παρίσι καὶ χίλιοι θρῦλοι ἄρχισαν νὰ κυκλοφοροῦν σχετικῶς. Ὁ κόμης ντὲ Γκασὲ ὑποψιάστηκε τότε πὼς ὁ Ρισελιὲ τὰ εἶχε ἀποκαλύψει ὅλ' αὐτὰ καὶ ὅταν ἕνα βράδυ τὸν συνάντησε στὸ χορὸ τῆς Ὄπερας, τοῦ μίλησε τόσο προσβλητικά, ὥστε ὁ νεαρὸς δοὺξ τὸν προκάλεσε σὲ μονομαχία.

Ἡ μονομαχία τους ἔγινε πράγματι κι' ὑπῆρξε ἀγριωτάτη. Ὁ Γκασέ, μολονότι τραυματίστηκε σύθυς ἐξ ἀρχῆς, ἐν τούτοις ἐξακολούθησε νὰ μονομαχῆ, μέχρις ὅτου κατώρθωσε νὰ τρυπήση τὸν Ρισελιὲ μὲ τὸ σπαθί του καὶ νὰ τὸν ρίξη κάτω.

Ὁ ἀγὼν ἔγινε μπροστὰ σὲ ἀρκετοὺς μάρτυρες κι' ἔτσι δὲν μπόρεσε νὰ μείνη μυστικός.

Τότε τὸ Κοινοβούλιο, τὸ ὁποῖο βρισκόταν σ' ἀντίθεσι μὲ τοὺς εὐγενεῖς καὶ τὸν Ἀντιβασιλέα, ἐπωφελήθηκε τῆς εὐκαιρίας γιὰ ν' ἀποσπάση ἀπὸ τὸν τελευταῖο ἕνα ἔνταλμα φυλακίσεως τοῦ Ρισελιὲ στὴ Βαστίλλη, ὥς ὅτου νὰ τελειώση ἡ σχετικὴ ἀνάκρισις, ἡ ὁποία θ' ἀποφάσιζε γιὰ τὴ συνέχισι τῆς φυλακίσεώς του ἢ γιὰ τὴν ἀποφυλάκισί του.

Ὁ Ρισελιὲ περίμενε ἐπὶ πολλὲς ἡμέρες στὴ Βαστίλλη τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀνακρίσεως αὐτῆς. Ὅταν ἔμαθε στὴ φυλακή του ὅτι ἐπρόκειτο νὰ τὸν ἐξετάση μιὰ ἐπιτροπὴ γιατρῶν γιὰ νὰ δῆ ἂν εἶχε ἴχνη πληγῶν, σκέπασε τὰ τραύματά του μὲ ταφτᾶ, στὸν ὁποῖο ἕνας ἐπιδέξιος ζωγράφος εἶχε δώσει τὸ χρῶμα τῆς ἐπιδερμίδος του. Συγχρόνως ἡ πριγκήπισσα ντὲ Σαρολαί, ἡ ὁποία ἐξακολουθοῦσε νὰ τὸν λατρεύη πάντοτε, ἐξαγόρασε τοὺς γιατροὺς τῆς ἐπιτροπῆς κι' ἔτσι αὐτοί, ἅμα τὸν ἐξήτασαν, ἐδήλωσαν ὅτι δὲν εἶχε ἴχνη πληγῶν.

Ἐπίσης ἡ ντὲ Σαρολαὶ εἶχε πληρώσει τοὺς δεσμοφύλακάς του καὶ κατώρθωνε, ντυμένη σὰν ὑπηρέτρια, νὰ πηγαίνη νὰ τὸν βλέπη καθημερινῶς σχεδὸν καὶ νὰ τὸν κάνη νὰ ξεσκάζη.

Κατὰ τὶς ὧρες τοῦ περιπάτου, ὁ Ρισελιὲ ἔβλεπε μὲ περηφάνεια ἀπὸ τὶς ταράτσες τῆς Βαστίλλης ὁλόκληρη σειρὰ πολυτελῶν ἁμαξῶν κάτω. Μέσα στ' ἁμάξια αὐτὰ βρισκόντουσαν διάφορες κυρίες τῆς ἀριστοκρατίας, ἡ ὁποῖες τὸν θαύμαζαν ἀπὸ μακρυὰ μὲ τὶς λορνιέττες τους καὶ τὸν χαιρετοῦσαν φιλικὰ μὲ τὰ μαντήλια τους. Ὁ Φρονσὰκ πάλι ἀπαντοῦσε στοὺς χαιρετισμοὺς των διαγράφοντας μεγάλους κύκλους στὸν ἀέρα μὲ τὸ καπέλλο του.

Τέλος, ἔπειτ' ἀπὸ πέντε μῆνες, ὅταν ἡ πριγκήπισσα Σαρολαὶ παντρεύτηκε μ' ἕνα πρίγκηπα ἐπίσης βασιλικοῦ αἵματος, ὁ Ἀντιβασιλεύς, φοβούμενος μήπως ἐκείνη ἐξακολουθήσει νὰ πηγαίνη στὴ Βαστίλλη γιὰ νὰ βλέπη τὸν Ρισελιὲ καὶ δημιουργηθεῖ σκάνδαλο εἰς βάρος τῆς Αὐλῆς, διέταξε τὴν ἀποφυλάκισί του. Ὁ Ρισελιὲ ὅμως βγῆκε ἀπ' τὴ φυλακὴ μνησικακῶντας τρομερὰ ἐναντίον του.

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς εἶχε τρεῖς κόρες, τὴ δούκισσα ντὲ Μπερρύ, τὴν πριγκήπισσα τοῦ Βαλλουᾶ καὶ τὴν πριγκήπισσα τῆς Ὀρλεάνης. Ἀπὸ τὶς τρεῖς, ὁ Ρισελιὲ μονάχα μὲ τὴ δούκισσα τῆς Ὀρλεάνης εἶχε μιὰ σύντομη περιπέτεια. Μά, βγαίνοντας ἀπὸ τὴ φυλακή του, εἶδε ὅτι ἡ πριγκήπισσα τοῦ Βαλλουᾶ δὲν ἔμενε ἀναίσθητη στὰ θέλγητρά του.

«*Ὅταν ἦταν πολὺ μικρὴ* — γράφει γιὰ τὴν πριγκήπισσα αὐτὴ ἡ γιαγιά της — *εἶχα τὴν ἐλπίδα πὼς θὰ γινόταν πολὺ ὡραία. Μὰ ἀπογοητεύτηκα πολὺ γρήγορα, γιατὶ ἡ μεγάλη της μύτη κατέστρεφε ὅλη τὴν ὠμορφιά της. Καὶ ὅμως ἡ μύτη αὐτὴ ἦταν προηγουμένως ἡ πιὸ χαριτωμένη μυτοῦλα τοῦ κόσμου.*

» *Σήμερα ἡ ἐγγονή μου εἶνε μᾶλλον μελαχροινὴ καὶ ἔχει πολὺ ὤμορφα μάτια. Μά, κατὰ τὴ γνώμη μου, δὲν εἶνε ὡραία. Ὑπάρχουν ὡστόσο καὶ μέρες ποὺ δὲν μοῦ φαίνεται ἄσχημη, γιατὶ ἔχει ὤμορφο χρῶμα κι' ὤμορφη ἐπιδερμίδα. Ὅταν ὅμως γελάει, ἕνα μεγάλο δόντι ποὺ ἔχει μπροστά, καταστρέφει τὴν ἐντύπωσι αὐτή. Τὸ σῶμα της εἶνε κοντὸ καὶ κακοφτιαγμένο, τὸ κεφάλι της χωμένο μέσα στοὺς ὤμους της καὶ δὲν ἔχει καμμιὰ χάρι σὲ ὅ,τι κάνει. Περπατάει σὰν γρηὰ ὀγδόντα χρόνων*».

Ὁ δοὺξ ντὲ Ρισελιέ, γέρος πλέον καὶ ἀπόμαχος τοῦ ἔρωτος.
(Πορτραῖτο τοῦ Γκὸ ντὲ Σαὶν Ζερμαίν).

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς ἔδινε τότε μεγάλες ἑορτὲς στὸ Παλαὶ-Ρουαγιάλ, πρὸς τιμὴν τῆς ἀδελφῆς του δουκίσσης τῆς Λωρραίνης, ἡ ὁποία εἶχε πάει στὸ Παρίσι μαζὶ μὲ τὸν σύζυγό της, τὸν εὐνοούμενό της καὶ τὴν εὐνοουμένη τοῦ συζύγου της. Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἑορτῶν αὐτῶν, ἡ πριγκήπισσα τοῦ Βαλλουᾶ ἄφησε νὰ ξεσπάση ὅλο τὸ πάθος της. Ὅταν ἔπαιζαν χαρτιά, ἡ πριγκήπισσα συνήθιζε ν' ἀκουμπάη τὸ πόδι της ἐπάνω στὸ πόδι τοῦ Ρισελιέ. Μά, μιὰ μέρα, ποὺ εἶχαν τὴν πριγκήπισσα ντὲ Σαρολαὶ γιὰ συμπαίκτριά τους, ἡ κόρη τοῦ Ἀντιβασιλέως ἔκανε λάθος κι' ἀκούμπησε τὸ πόδι της στὸ πόδι τῆς ἐξαδέλφης της. Ἡ παρεξήγησις αὐτὴ βάστηξε μιὰ ὥρα. Τέλος, ἡ πριγκήπισσα ντὲ Σαρολαί, μὴ μπορῶντας νὰ κρατηθῆ πειά, σηκώθηκε ἐπάνω ἔξω φρενῶν κι' ἄρχισε νὰ βρίζη τὸν Ρισελιὲ καὶ νὰ τοῦ λέη ὅτι τὴν προδίδει. Ἔτσι ὅμως κι' ἡ πριγκήπισσα τοῦ Βαλλουᾶ κατάλαβε ὅτι ὁ ἀγαπημένος της εἶχε σχέσεις μὲ τὴν ἐξαδέλφη της κι' ἔγινε κι' αὐτὴ ἔξαλλη. Μὰ ὁ Ρισελιὲ κατώρθωσε νὰ τὶς καθησυχάση μὲ τὴ μοναδικὴ τέχνη ποὺ εἶχε σ' αὐτὲς τὶς περιστάσεις.

Ἡ πριγκήπισσα τοῦ Βαλλουᾶ δὲν ἔβλεπε τὴν ὥρα ποὺ θὰ κατώρθωνε νὰ δείξη στὸν Ρισελιὲ ὅλη της τὴν εὔνοια, μά, παρ' ὅλη τὴν καλή της θέλησι, δὲν τὸ κατώρθωνε. Τὴ φύλαγε προσεχτικὰ ἡ παιδαγωγός της — μιὰ γρηὰ μέγαιρα — στὸ βάθος τοῦ Παλαὶ-Ρουαγιὰλ κι' ἔτσι ἔλυωνε ἀπὸ ἀναμονή.

Ὡστόσο ὁ Ρισελιὲ δὲν ἄργησε νὰ βρῆ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο θὰ κατώρθωνε νὰ προσεγγίση τὴν ἐρωτευμένη πριγκήπισσα. Εἶχε κατακτήσει τὴ συμπάθεια τῆς καμαριέρας της Μαργαρίτας κι' ἔτσι τὴν ἔπεισε νὰ τὸν ἀφήση νὰ φορέση τὰ ροῦχα της καὶ νὰ πάρη γιὰ μερικὲς νύχτες τὴ θέσι της κοντὰ στὴν πριγκήπισσα.

Πραγματικά, ἕνα βράδυ, ἀντὶ τῆς Μαργαρίτας, παρουσιάστηκε ὁ Ρισελιὲ στὸ Παλαὶ-Ρουαγιάλ. Ἦταν τόσο καλὰ μεταμφιεσμένος, ὥστε κανεὶς δὲν ὑποψιάστηκε τὴν πλαστοπροσωπεία, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν πριγκήπισσα, ἡ ὁποία τὸν ἀναγνώρισε ἀμέσως, κάτω ἀπ' τὴ γυναικεία μεταμφίεσί του. Ὅταν ἦρθε ἡ ὥρα τοῦ ὕπνου, ὁ Ρισελιὲ κλείστηκε μαζὶ μὲ τὴν πριγκήπισσα στὸ δωμάτιό της γιὰ νὰ τὴ βοηθήση, ὅπως συνήθιζε νὰ κάνη ἡ καμαριέρα της, στὸ γδύσιμό της... Ἡ γρηὰ παιδαγωγὸς ἔμεινε στὸν ἀντιθάλαμο, περιμένοντας νὰ τελειώση ἡ ὑψηλή της μαθήτρια τὴν τουαλέττα της, γιὰ νὰ πάη νὰ τὴν καλὴνυχτίση...

Μὰ ἡ πριγκήπισσα, γιὰ νὰ τὴν κάνη νὰ πάη νὰ κοιμηθῆ, τῆς εἶπε ὅτι, πρὶν πλαγιάσει, θὰ ἔγραφε μερικὲς ἐπιστολές.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Ἡ συνέχεια.